Învățînd de la comuniști

Cunoșteam bine secția și chiar mașina la care lucrează strungarul Ion Roșu de la atelierele „9 Mai" din Capitală. Cum mai știam că el se află în schimbul întîi, am pășit sigur pragul sectorului, spre locul său de muncă și cu încrederea că-l vom găsi chiar în fața mașinii am grăbit și mai mult pasul. Iată-ne dar lingă strungul sportivului fruntaș.

— Noroc, tovarășe Roșu.

— ? ? ?

Tinărul ce stătea aplecat asupra mașinii își îndreptă puțin spatele, se întoarse către noi și ne privi cam mirat.

— Nu sint eu tovarășul Roșu. Dinsul, să vedeți, e plecat... Nea Roșu (în semn de respect, deși diferența de virstă e doar de trei ani) e în concediu.

Dar ca să scrii despre Ion Roșu poți să faci acest lucru chiar dacă, din motive obiective, nu poți sta de vorbă cu el. Oamenii îl cunosc atit de bine, incit iți vorbesc despre tovarășul lor de muncă ca despre propria lor persoană. E și firesc. Fiindcă Ion Roșu se află întotdeauna în frunte. Este un exemplu pentru fiecare. Iată-l de pildă, pe utemistul Gh. Cișmigiu. Cel care lucrează în prezent la aceeași mașină cu Roșu. Tainele meseriei de strungar, după cum spune chiar el, de la omul acesta le-a învățat. Numeroase au fost zilele cind ore în șir după program îi găseai împreună aplecați asupra mașinei.

De șase ani lucrează în aceeași secție, din 1958 au fost vecini cu mașinile, iar de citva timp lucrează la același strung. De la Ion Roșu el a învățat meseria, a învățat să-și petreacă plăcut și util timpul liber. Poate că și asemănarea drumului ce l-au străbătut în viață i-a făcut să fie atit de apropiați, să se înțeleagă unul pe altul. Amindoi sint fiii unor familii de țărani, azi colectiviști, care au devenit ulterior unul „profesor", celălalt elev sirguincios în ale strungăriei. Și așa cum Roșu a învățat de la alții meseria pe care o îndrăgise, tot așa împărtășește la rindu-i din cunoștințele sale tinărului strungar. Și nu numai lui...

De la Ion Roșu tinărul Cișmigiu a învățat că la locul de muncă nu pot fi obținute rezultate bune decit printr-o disciplină fermă, prin organizarea perfectă a lucrului, prin întreținerea bună a sculelor. Și mai ales printr-o pregătire continuă. Ion Roșu este elev al școlii medii și exemplul său a fost urmat de Cișmigiu. Are doar 25 de ani și toată viața înainte. Ion Roșu face parte din cunoscuta brigadă condusă de M. Haiducu, printre fruntașe pe Capitală. Cișmigiu este membru al brigăzii de calitate Nr. 1 de tineret. Brigăzile lor se află în întrecere ca și cei doi strungari. Aceasta i-a apropiat și mai mult. Față de tovarășul de muncă nu există secrete. Iar cind a fost nevoie de sfatul lui Roșu el a venit la timp. Este în interesul muncii lor. Iată če ce Roșu se străduiește ca tovarășul său mai tinăr să capete noi cunoștințe.

Gheorghe Cișmigiu este doar unul dintre tinerii care au simțit din plin ajutorul permanent al comunistului Ion Roșu, sportivul atit de iubit și apreciat de muncitorii sectorului II strungărie de la Ateliere. Maestrul sportului și componentul lotului R.P.R. de parașutism Ion Roșu, este un exemplu pentru fiecare. Pentru toate acestea comuniștii l-au ales secretar al organizației de bază. O mare cinste.

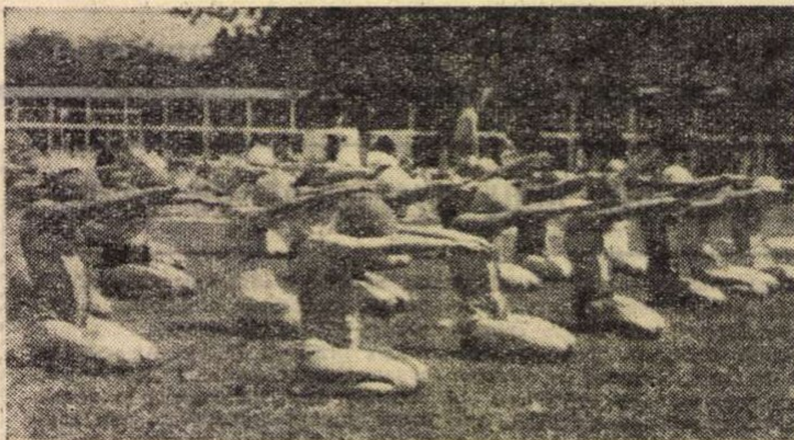
La locul de muncă comunistul Ion Roșu este la înălțime, ca și atunci cind se avintă de la mii de metri, purtat de parașută spre noi recorduri, spre noi performanțe.

CONSTANTIN ALEXE

Drumul spre performanțe...

De citva timp, în natația noastră se înregistrează un fenomen îmbucurător, și anume faptul că o bună parte din rezultatele care constituie recorduri republicane aparțin categoriei de copii pînă la 12 ani. Nici concursul desfășurat la sfîrșitul săptăminii trecute, la ștrandul Tineretului, n-a făcut excepție de la regulă: 3 din totalul de 5 recorduri republicane au fost opera unor înotătoare a căror virstă variază între 10 și 12 ani. Unul dintre recorduri, cel stabilit în proba de 50 m bras de către Anca Mărdărescu, este marcat de o cifră excepțională: 41,3 sec.; la numai 1/10 sec de recordul fetițelor cu doi ani mai mari decit Anca. Dar performanțele ei nu se opresc la această probă a începătoarelor... Intr-adevăr, Anca Mărdărescu a fost cronometrată recent pe 100 m bras în 1:32,2 — timp care, trebuie să știți, cu vreo 15—16 ani în urmă însemna prilej de satisfacție pentru înotătorii aflați la virsta senioratului. Anca Mărdărescu este doar un singur exemplu din categoria micilor înotători care, învățînd de curind înotul, asaltează, acum, cu curaj porțile... marilor performanțe.

Simbăta trecută „școala natației" care funcționează de 5 ani încoace la ștrandul Tineretului, a dat o nouă promoție de absolvenți: copii între 5—14 ani, care, cu 20 de zile în urmă, încercau cu neîncredere apa „adîncă pînă la brîu" s-au avîntat cu curaj în bazinul „cel mare". Incă 500 de înotători s-au adăugat la impresionanta cifră de 18.000 de copii care au învățat din anul 1957 și pînă astăzi acest sport plăcut și de mare utilitate.

La „școala natației", primele noțiuni se deprind pe uscat...
Foto: B. Ciobanu

Pînă la 15 septembrie, cind se încheie și ultimul ciclu, altă mie de copii se vor putea mindri cu brevetele și insignele primite la „școala natației".

★

După fiecare ciclu, o bună parte dintre cei care, dau dovadă de aptitudini pentru acest sport, sint selecționați de către o comisie alcătuită din antrenori pricepuți și apoi repartizați cluburilor bucureștene cu secții de înot. In felul acesta, an de an, **baza de mase** se lărgește neîncetat, înviorînd simțitor activitatea din sportul natației.

☆

„348 de concurenți la ultimul concurs desfășurat în cinstea zilei de 23 August" — scriam în numărul de ieri al ziarului nostru. Cei mai mulți dintre ei, copii între 8 și 14 ani, dintre care numele Ancăi Mărdărescu înseamnă doar un singur exemplu de înotător sau înotătoare care asaltează cu curaj marile performanțe în sportul natației.

G. N.

Zilele trecute pe porțile „școlii de înot" cu sediul la ștrandul Tineretului au pășit alte cîteva sute de copii dornici să învețe și apoi să practice cel mai plăcut și cel mai util sport. In fotografia noastră grupa copiilor de virstă preșcolară se află la cea de a treia lecție. Instructoarea Magda Cristescu le explică cum se efectuează mișcarea picioarelor la procedeul tehnic „bras".

Foto: B. Ciobanu

Pe marginea activității sportive din Galați

Nu numai cantitate...

Călătorul care a vizitat mai ieri vechiul port dunărean, Galați, astăzi nu-l mai recunoaște. Pe locurile unde se aflau case înegrite de vreme s-au înălțat blocuri zvelte, zimbitoare, care îți dau impresia că aici, în cotul bătrinului fluviu, s-a născut un nou oraș. La drept vorbind, așa și este. Se construiește peste tot, se amenajează parcuri, se pune temelia unor importante edificii industriale, într-un cuvint se schimbă în permanență fața orașului.

Și activitatea sportivă trăiește această continuă transformare. Lingă viitorul combinat s-a ridicat un mindru stadion, se amenajează cluburi, iar consiliile asociațiilor sportive, activiștii și instructorii voluntari au reușit printr-un efort colectiv să atragă un mare număr de muncitori și muncitoare pe terenurile de sport. Dar mai bine să dăm cuvintul cifrelor.

Aproape 25.000 de oameni ai muncii, din care 8893 femei, au devenit membri ai Uniunii de Cultură Fizică și Sport. Ei activează în mod organizat în diferitele secții ale celor 52 de asociații sportive. In primul semestru al anului calendarul competițional a fost îndeplinit sută la sută. 11.000 de fete și băieți au luat startul în probele crosului „Să intimpinăm 1 Mai", iar peste 12.000 de tineri și tinere și-au disputat intiietatea în Concursul cultural-sportiv. Cifrele vorbesc grăitor și despre munca instructorilor voluntari, care au reușit să mobilizeze un mare număr de muncitori și muncitoare, tineri elevi și studenți, la întrecerile pentru obținerea insignei G.M.A. Numai în primele șase luni ale acestui an 1463 de aspiranți au trecut cu succes normele complexului G.M.A., iar 816 tineri se mîndresc cu insigna F.G.M.A. De asemenea, numeroși tineri și virstnici au devenit campioni ai asociației lor sportive, iar peste 7.000 de persoane din 23 de întreprinderi practică cu regularitate gimnastica în producție. Ne oprim aici, pentru că șirul cifrelor care demonstrează marea amploare pe care a luat-o sportul în orașul Galați este foarte lung.

Tot cifrele ne-au relevat însă o problemă acută și anume: Unele discipline nu au înregistrat saltul calitativ în funcție de baza lor de mase. Astfel, în afară de lupte, canotaj și într-o mai mică măsură atletismul (la Concursul cultural-sportiv au participat în cadrul diferitelor probe 2124 băieți și 1321 fete) unde gălățenii au dobindit 9 recorduri regionale și se mindresc cu doi campioni republicani la juniori, o serie de discipline bat pasul pe loc (baschet, box etc.), iar altele ca gimnastica, natația și tirul nu s-au dezvoltat pe măsura posibilităților existente. Mai bine însă să dăm din nou cuvintul cifrelor. In orașul Galați sint la ora actuală doar 39 gimnaști, 27 trăgători, 43 atleți și 48 înotători care pot participa la competițiile în care se cere clasificarea sportivă. Dar ceea ce e mai grav, e faptul că mulți dintre acești sportivi nu și-au mai reconfirmat categoria de clasificare. Cifrele au mers și mai departe și ne-au arătat că în orașul Galați nu există la gimnastică, tir, natație și atletism nici un sportiv care să posede categoria I, iar la oină, ciclism, tenis, alpinism, schi și călărie nu sint secții care să fie afiliate la federațiile de specialitate. Din discuțiile purtate pe această temă am constatat că și la alte sporturi numeri pe degete secțiile afiliate. Oare numărul de secții afiliate și sportivi clasificați poate fi considerat suficient față de baza de mase pe care o au disciplinele amintite mai sus? Noi sintem convinși că nu și acest lucru este bine să-l înțeleagă și organele care răspund de creșterea măiestriei sportivilor din orașul Galați.

Asociațiile sportive dispun de largi posibilități pentru ridicarea continuă a nivelului tehnic al sportivilor. Citeva exemple. Există în localitate două stadioane utilate cu tot ce este necesar pentru organizarea în cele mai bune condițiuni a concursurilor atletice. La Galați a fost construit un poligon sportiv modern, și, în plus, mai există încă două poligoane simple. Cele șase săli pot asigura condițiile necesare desăvirșirii tehnice a gimnaștilor, iar dacă ar exista mai mult simț de răspundere în folosirea resurselor locale s-ar reamenaja cele două bazine atit de necesare pentru dezvoltarea numeroaselor elemente tinere și talentate. Orașul Galați este înzestrat de asemenea cu frumoase terenuri de baschet, volei, fotbal și un teren de tenis. In sfîrșit, aici lucrează 24 de antrenori calificați. In mod firesc se pune acum întrebarea: care sint cauzele care au împiedicat procesul de selecționare și instruire a elementelor talentate? Le vom enumera aci pe scurt: 1. In organizarea competițiilor și în special a campionatelor orășenești, nu se urmărește cu toată atenția scopul propus și anume descoperirea elementelor talentate și astfel o serie de tineri înzestrați cu multe calități se pierd. Tot în această ordine de idei consemnăm că majoritatea competițiilor locale se desfășoară încă la un nivel tehnic scăzut. 2. Insuficienta preocupare a cadrelor tehnice față de îmbunătățirea calitativă a tematicii de antrenament. Unii antrenori (Gh. Roșca, Z. Panaitescu ș.a.) mai folosesc metode empirice în procesul de instruire a sportivilor. 3. Clubul C.S.M. nu stimulează și nu recrutează cu curaj elementele tinere. 4. Considerăm că membrii consiliului orășenesc U.C.F.S. au acordat atenție numai dezvoltării activității competiționale de mase și nu s-au interesat în egală măsură de promovarea sportivilor remarcați în cadrul acestor concursuri.

Activiștii sportivi din orașul Galați au deci acum în față un obiectiv pe care trebuie să-l realizeze cit mai curind: ridicarea calității activității sportive pe baza bogatei activități competiționale de mase.

TR. IOANIȚESCU

Prin munca patriotică a studenților de la I.C.F.

A FOST AMENAJATĂ O FRUMOASĂ PIRTIE PENTRU SCHI IN MASIVUL PARING

Cu cițiva ani în urmă, în împrejurimile cabanei Paring s-a început amenajarea unei pîrtii pentru schi — coborîre, slalom și fond. In intenția inițiatorilor acestei lăudabile acțiuni era ca lucrarea să capete cu timpul proporții tot mai mari, astfel ca amatorii de schi din Valea Jiului să poată participa la diferite concursuri și competiții cu caracter oficial.

Timpul a trecut însă, fără ca lucrarea să fie terminată.

Organizarea pe aceste meleaguri a taberei de schi a Institutului de Cultură Fizică a readus în actualitate problema amenajării unei pirtii care să întrunească toate condițiile de concurs. Astfel, în vara acestui an, din inițiativa Comitetului U.T.M., a Asociației studenților și a catedrei de schi de pe lingă I.C.F., lucrările de amenajare a pirtiei, după criterii riguros științifice, au fost reluate. Avind sprijinul direct al Consiliului General al U.C.F.S., precum și al conducerii Combinatului carbonifer din Valea Jiului, inițiatorii au trecut la fapte.

S-au fixat mai intii noile trasee și într-un interval relativ scurt — aproximativ două săptămini — s-a și terminat defrișarea zonei viitoarei pîrtii. Lungimea ei, inițial de 1.800 m a ajuns acum la 2.500 m: din mijlocul Paringului și pînă în vale, în vecinătatea hotelului Rusu. Pe lingă pirtia propriu-zisă — pentru coborîre și slalom — acum perfect regulamentare ca distanță și traseu — au fost amenajate și pirtiile pentru fond (5 și 10 km). In sfîrșit, o trambulină completează noul cadru pentru sporturile de iarnă din acest masiv.

Se înțelege, n-a fost o muncă ușoară. Zona de defrișare a cuprins brazi de virstă seculară, ea a avut pe alocuri porțiuni de stincă. Totul a cerut eforturi susținute. Cu avintul care le este caracteristic, studenții icefiști au depășit însă toate greutățile. Realizind un veritabil „tur de forță", ei au curățat pîrtiile chiar cu cîteva zile înainte de termenul fixat. Pentru această frumoasă acțiune patriotică, toți cei aproape 100 de studenți merită felicitări, la fel ca și organizatorii de grupe *Teodor Cara, Rodica Șindilaru, Ioan Stoica, I. Sulica, R. Belisna, L. Pogoni* și *L. Bato*, cadrele didactice ale I.C.F. care au coordonat lucrările — asistenții *Al. Forțu, Lucian Purdea* și *Sergiu Zelinschi*.

In ce condiții vor putea lucra sportivii din Valea Jiului pe pirtia de pe Paring, în viitorul sezon de schi este ușor de imaginat, dacă ținem seama că pe lingă amenajările despre care am vorbit mai sus, ei vor avea la dispoziție și un schi-lift în toată puterea cuvintului.

Nu încape nici o îndoială că față de condițiile create, schiul are toate șansele să înregistreze numeroși adepți printre tinerii din această regiune. In plus, există toate premisele să nădăjduim că, în Paring, vor fi organizate o serie de concursuri de amploare — de ce nu chiar campionate la nivel republican? — care ar avea darul să stimuleze și mai mult acțiunile de dezvoltare a schiului pe aceste minunate meleaguri. In această privință, Federația romînă de schi — interesată evident să impulsioneze activitatea în cit mai multe și mai răspîndite centre ale țării — va avea, firește, ultimul cuvint...

TIBERIU STAMA